

Hoe een schorpioen Pien inzicht bracht

Vakanties zijn vaak momenten waarop je uit je dagelijkse ritme stapt. Je bent weg uit je gewoontes, de omgeving is anders, je lichaam ontspant... Juist dan kunnen oude herinneringen of triggers zich melden. Soms in dromen, soms in emoties, en soms – zoals bij Pien – via een plotselinge lichamelijke pijn. Het onderbewuste grijpt zo'n nieuwe omgeving aan om iets ouds naar boven te halen. Niet om je dwars te zitten, maar om je wat te laten begrijpen.

TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER

Pien (47) werkt als schoonmaakster in de ouderenzorg. Ze mailt me voor een afspraak. Wanneer ik haar terugbel voor een datum, zegt ze: "In ParaVisie lees ik dat mensen zich bij jou vorige levens herinneren. Kan dat bij mij ook? Ik ben maar een gewoon iemand." Ik stel haar gerust. Jong, oud, arm, rijk, gewoon, speciaal, wel of niet paranormaal begaafd... iedereen heeft vorige levens gehad en kan ze onderzoeken. "Heb je ergens last van? Wil je iets specifiek weten over jouw vorige levens?"

Pien: "Door al dat grijze winterweer boekte ik een reis naar zonnig Tunesië. *All inclusive*, lekker luxe. In dat land voelde ik me meteen thuis. De mensen, hun kleding, hun gastvrijheid. De taal klonk me vertrouwd in de oren, ook al was ik nog nooit in dat land geweest. Op de derde dag dat ik daar was, gebeurde er iets gekks. Uit het niets werd mijn ene voet dik en pijnlijk, terwijl de andere voet niks mankeerde. Normaal lopen ging niet meer. De rest van mijn vakantie-dagen lag ik op een bedje aan het hotelzwembad. Ook niet erg, ik liet me lekker bedienen. Terug in Nederland verdween de pijn vanzelf. Kan zo'n pijn bij een vorig leven horen?"

Verhandeld op het marktplein

Nadat ze het consult gehad had, schreef Pien: 'Hier is mijn verslag van wat er gebeurde bij Marianne. Zij vertelde waar de pijn in mijn voet mee te maken had en ik zag in mijn hoofd wat erbij hoorde. Dat ging haast vanzelf. Er kwam een herinnering aan een vorig leven omhoog van lang geleden. Ik was een magere, jonge vrouw die aan de rand van een woestijn leefde. Ik zag hoge zandheuvels. Het kan in Egypte zijn geweest, maar net zo goed in Marokko of Tunesië. Ik droeg een tuniekjurk en liep op blote voeten. Mijn handen en voeten waren versierd met rode henna, heel feestelijk. Mijn haren waren omhooggestoken. Ik voelde me mooi, blij en gelukkig, omdat ik op het punt stond iemands vrouw te worden. De man was ouder dan ik, gekleed in een lange, witte mannenjurk met capuchon. Ik zag me door woestijnzand naar hem toe lopen. Ineens voelde ik een stekende pijn in mijn voet. Ik keek omlaag en zag een groot zwart insect wegkruipen.

Daarna kreeg ik indrukken van mijn ouders van toen: een mollige, lieve moeder en een somber kijkende vader. We bezaten weinig: huisraad, eenvoudige kleding, een grote tent, een tapijt en een uitklapbaar weefgetouw. We trokken van de ene plek in de woestijn naar de ande-

'Door het woestijnzand liep ik mijn toekomstige man tegemoet, toen ik opeens een stekende pijn in mijn voet voelde'

re. Mijn moeder weefde kleden. Als meisje verlangde ik naar luxe en vooral naar water om me mee te wassen. Dagelijks schuurden we namelijk onze huid schoon met zandkorrels. Oases met water waren zeldzaam. Toen ik een jaar of twaalf was, werd ik verhandeld op een groot marktplein. Het krioelde er van de kooplui. In ruil voor mij kregen mijn ouders spullen die ze nodig hadden; ik wilde meer van het leven zien, dus ik vond het goed. Een man wilde me “hebben”. Mijn moeder huilde toen ik met hem meeging. Ik hoopte met die man, een reizende Berber, op een makkelijker leven.’

Dodelijk

Tijdens het consult vroeg ik aan Pien om weer terug te gaan naar het moment dat ze die stekende pijn in haar voet voelde. In gedachten liep ze opnieuw de zandheuvel af, richting palmbomen bij een oase. Ze voelde zich blij, klaar voor een nieuw leven met de man die voor haar zou gaan zorgen. Haar handen en voeten waren prachtig versierd met henna, ze rook naar rozenolie. En toen, uit het niets, stak een groot zwart insect, een scorpioen, haar in de voet. Haar hart begon te bonzen, het bloed suisde in haar oren, ze kon niet meer helder denken. Rechtop blijven lopen ging niet meer. Ze zag nog hoe mensen naar haar toe renden, maar ze zakte in elkaar. Alles ging zo snel dat ze het niet kon bevatten. Het laatste wat ze dacht, was: ‘Als ik bij mijn ouders was gebleven en geen luxer leven had gewild, dan was dit niet gebeurd.’

Schorpioenensteken konden vroeger - en nu nog steeds - dodelijk zijn, vooral in Noord-Afrikaanse gebieden waar giftige soorten voorkomen. Het gif tast het zenuwstelsel aan, met hevige pijn, zweten, misselijkheid en in ernstige gevallen hart- en ademstilstand tot gevolg. In Piens geval waren de omstandigheden in Tunesië (hitte, zand, geuren en de sfeer van Noord-Afrika) precies wat een oude ziels-herinnering activeerde. Haar voet reageerde sneller dan haar hoofd. Een zielslichaam draagt vaker herinneringen aan ervaringen mee die verder teruggaan in de tijd.

Sterrenbeeld

Pien: “Bij het ontbijtbuffet in het hotel stond er iedere ochtend een hele lieve gesluierte vrouw in traditionele kleding. Ze lachte telkens naar me. Ik werd daar zó blij van! Alsof ik thuiskwam bij mijn moeder uit dat vorige leven. Mijn voet ‘herinnerde’ zich die scorpioenenbeet, mijn hoofd begreep het eerst niet. Nu wel. En ik begrijp meteen waarom ik zo’n hekel heb aan scrubzout in wellnesscentra. Dat voelt net zo hard en korrelig aan als zand waarmee

ik me in dat leven moest ‘wassen’. En lang douchen met warm water vind ik nog altijd een enorme luxe.”

Weet je wat toevallig Piens sterrenbeeld is? Schorpioen! En zoals echte Schorpioenen eigen is, ging ze recht door de pijn heen, tot op de bodem van haar ziel. Vastberaden om te begrijpen wat daar voor haar aan betekenis verborgen lag. De scorpioen uit haar vorige leven stak haar ditmaal niet met gif, maar met inzicht. Het mooie aan werken met inzichten uit vorige levens vind ik, dat je er helemaal niet speciaal voor hoeft te zijn. Iedereen heeft een zielsgeschiedenis. De ene keer ligt die diep verstopt, de andere keer wordt die lichtjes aangeraakt door een vakantiereis, een geur of een ontmoeting met iemand. Als je naar de oorzaak van vreemde pijn durft te kijken, zoals Pien deed, ontstaat er rust. Begrip. Een soort thuiskomen in jezelf. •

‘Als je naar de oorzaak van vreemde pijn durft te kijken, ontstaat er rust en begrip’

